

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14C/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121226433
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Vallo
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121226433.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica, v spore žalobkyne A. V. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom M. F. XX, H., štátna občianka SR, proti žalovanému EOS KSI SLOVENSKO, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v spore právne zastúpený advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, o žalobe na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17Up/763/2019, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu na obnovu konania odmieta.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %, ktoré je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňa žalovanému v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o ich výške, ktoré bude vyhotovené vyšším súdnym úradníkom.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súde Banská Bystrica dňa 14. 08. 2020 domáhala obnovy konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17Up/763/2019 v zmysle § 397 písm. a) Civilného sporového poriadku.

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tým, že platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23. 08. 2019 sp. zn. 17Up/763/2019 bola zaviazaná zaplatiť žalovanému sumu 3000,- Eur s príslušenstvom. Proti predmetnému platobnému rozkazu nepodala v zákonom stanovenej lehote odpor, nakoľko jej platobný rozkaz nebol doručený riadnou poštou, ale do elektronickej schránky, v ktorej ho našla až 12. 08. 2020. Ako obyčajný občan Slovenskej republiky nevyužíva elektronicкую schránku a z toho dôvodu žiadala o komunikáciu výlučne klasickou poštou, a to na správnu adresu trvalého pobytu, nakoľko v platobnom rozkaze ani táto adresa, nie je uvedená správne.

3. Ako na dôvody obnovy konania poukázala, že postúpenie pohľadávky podľa zákona č. 129/2010 § 17 ods. 4 - pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinnosti podľa osobitného predpisu, teda zákona č. 250/2007. Namietla a mala zato, že uvedeným postupom pôvodný veriteľ porušil zákon č. 129/2010. Rovnako považovala za opodstatnenú obnovu konania vzhľadom na ďalšie dôvody, a to, že súd sa nezaoberal dôvodnosťou nároku ako takého a náležitosťami zmluvy o úvere. Súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je, neurčil, či je zmluva platná alebo neplatná, nezistil, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Taktiež neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky. Nepreskúmal ex offa zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/ EHS. Zároveň mala zato, že v snahe posilniť právnu ochranu spotrebiteľa, zakazuje zákon v § 299 ods. 3 CSP vydať platobný rozkaz na podklady v spotrebiteľskej zmluve, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázala na to, že súd vydal platobný rozkaz v rozpore so zákonom.

4. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa sa domáhala, aby súd uznesením povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17Up/763/2019 a následne rozsudkom platobný rozkaz sp. zn. 17Up/763/2019 zo dňa 23. 08. 2019 zrušil v celom rozsahu ako nedôvodný a aby žalovaný nahradil žalobkyni trovy konania.

5. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vo svojom vyjadrení zo dňa 26. 02. 2021 poukázal nato, že žaloba na obnovu konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Žaloba na obnovu konania je preto, s ohľadom na jej odôvodnenie neprípustná, nakoľko v žalobe uvedené skutočnosti mohla žalobkyňa bez akýchkoľvek pochybností použiť už v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17Up/763/2019. Mal zato, že podaná žaloba smeruje voči rozhodnutiu, voči ktorému nie je prípustná, nakoľko skutočnosti uvedené žalobkyňou v žalobe na obnovu konania mohla žalobkyňa použiť už v pôvodnom konaní, avšak napriek tomu tak neurobila. Mal zato, že vo veci konajúci súd pred vydaním platobného rozkazu posúdil zmluvu a nároky z nej uplatnené v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 17Up/763/2019, pričom dospel k záveru, že táto zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a postupca postúpil pohľadávku na žalovaného v súlade so zákonom. Ohľadne tvrdenia žalobkyne, že ako bežný občan nevyužíva elektronickú schránku, pričom nesúhlasí s doručovaním do elektronickej schránky poukázal na to, že žiadny právny predpis neustanovuje fyzickej osobe (teda ani žalobkyni), aby si elektronickú schránku povinne aktivovala na doručovanie písomností - ale naopak - zákon dáva fyzickej osobe možnosť si schránku aktivovať, pričom ak tak urobí, potom sú orgány verejnej moci oprávnené doručovať do nej písomnosti, pričom takéto doručovanie je rovnocenné s doručovaním v listinnej podobe.

6. Žalovaný ďalej poukázal na zákonné ustanovenia, a to konkrétne § 13 ods. 1, 3 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako aj na zákonné ustanovenia § 9 ods. 2 a 3 zák. č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov. Platobný rozkaz sa v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona o upomínacom konaní doručuje v upomínacom konaní elektronicke, pričom miestom na elektronicke doručovanie je elektronicke schránke, ktorá je aktivovaná. Podmienkou elektronickeho doručovania je teda aktivácia elektronicke schránky. Z uvedeného sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyne, že o takýto spôsob doručenia nemala vedomosť, nakoľko v takom prípade mala rešpektovať platné právne predpisy a nemala si elektronicke schránke na doručovanie písomností aktivovať. Ak si však žalobkyňa aktivovala elektronicke schránke, vytvorila tým pre Okresný súd Banská Bystrica povinnosť v zmysle § 9 ods. 2 zákona o upomínacom konaní doručovať platobný rozkaz do tejto elektronicke schránky. S ohľadom na skutočnosť, že platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, nemožno mať o jeho riadnom doručení v zmysle príslušných ustanovení o e-Governmente žiadne pochybnosti. Pokiaľ sa aj žalobkyňa nedozvedela o doručenej písomnosti, resp. sa o nej dozvedela až 12. 08. 2020, uvedené nemôže ísť na ťarchu žalovaného a už vôbec nemôže predstavovať dôvod na obnovu konania, nakoľko platobný rozkaz bol doručovaný do elektronicke schránky na základe vlastného úkonu žalobkyne - aktivácie elektronicke schránky, s ktorým sú spojené aj účinky riadneho doručenia správ (vrátane fikcie doručenia). V súvislosti s tým žalovaný poukázal na ustanovenie § 32 ods. 6 zákona o e-Governmente a o zmene, ktorá nadobudla účinnosť od 01. 11. 2017.

7. Žalovaný v ďalšom poukázal aj na skutočnosť, že žalobkyňa podala žalobu na súde dňa 14. 08. 2020, t. j. podľa názoru žalovaného po viac ako 3 mesiacoch od doby, od kedy sa mohla dozvedieť o dôvode obnovy. Zákonodarca 3 mesačnú lehotu vyjadril objektívne - slovom mohol a preto nie je podstatné, kedy sa žalobkyňa skutočne o dôvode obnovy konania dozvedela (podľa obsahu žaloby dňa 12. 08. 2020), nakoľko podstatnou je skutočnosť, kedy sa o dôvodoch obnovy konania mohla dozvedieť. Prihliadnuc k dátumu vydania platobného rozkazu (23. 08. 2019) je zrejmé, že žalobkyňa sa o ním uvádzaných dôvodoch obnovy mohla dozvedieť ihneď potom, čo mala možnosť oboznámiť sa s platobným rozkazom, t. j. uložením elektronicke úradnej správy do elektronicke schránky. Na základe uvedeného mal žalovaný zato, že žaloba na obnovu konania bola žalobkyňou podaná oneskorene a preto je potrebné takúto žalobu odmietnuť. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby súd podanú žalobu odmietol, nakoľko bola podaná oneskorene a zároveň smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému nie je prípustná. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 31. 03. 2021 trvala na tom, že existujú dôvody na obnovu konania. Poukázala pritom na § 400, 403 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku. Neuznala nároky žalovaného čo do výšky, čo do dlhu, a to z dôvodov, že pôvodný veriteľ porušil zákon č. 129/2010, konkrétne § 17 ods. 4. Taktiež považovala postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy voči jej klientovi za neplatné. Rovnako považovala za opodstatnenú obnovu konania vzhľadom na ďalšie dôvody, ktoré uvádzala v samotnej žalobe. Zmluva bola uzatvorená s bankou ČSOB a. s., tzn. iným subjektom ako je EOS KSI Slovensko s.r.o., preto v tomto prípade subjekt nie je vecne pasívne legitimovaný. S uvedeným subjektom EOS KSI Slovensko s.r.o. nemá žiadny zmluvný vzťah, neexistuje právny nárok.

9. Žalovaný sa prostredníctvom právneho zástupcu vo svojom vyjadrení zo dňa 04. 06. 2021 v plnom rozsahu pridržiaval svojho predošlého vyjadrenia k podanej žalobe. Žalovaný poukázal na podporu svojich tvrdení aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 17CoCsp/35/2020 z 12. 11. 2020, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 12CoCsp/9/2020 z 22. 04. 2021. Ohľadom ničím nepreukázaných tvrdení žalobkyne ohľadom postúpenia pohľadávky v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách uviedol, že tieto tvrdenia v celom rozsahu rozporuje, pričom uvedená otázka platnosti postúpenia pohľadávky už bola medzi stranami právoplatne vyriešená vydaním platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 17Up/763/2019, ktorý pred vydaním platobného rozkazu posúdil aktívnu vecnú legitímáciu žalovaného na uplatňovanie uvedeného nároku a s ohľadom na vydanie platobného rozkazu je zrejmé, že nedospel k záverom o neplatnosti postúpenia pohľadávky.

10. Súd vo veci konal a rozhodoval na pojednávaní dňa 09. 05. 2022 v neprítomnosti žalobkyne, ktorá svoju neprítomnosť ospravedlnila a v prítomnosti právneho zástupcu žalovaného, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s Vyjadrením žalovaného k žalobe na obnovu konania doručené Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 01. 03. 2021, Vyjadrením žalobkyne k obnove konania zo dňa 31. 03. 2021, Vyjadrením žalovaného na výzvu súdu zo dňa 04. 06. 2021, Oznámením o postúpení pohľadávky ČSOB banka zo dňa 12. 06. 2017 spolu s doručenkou, Vyjadrením žalobkyne zo dňa 25. 07. 2021, Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 62Ek/1845/2021 zo dňa 28. 07. 2021, Ospravedlnením žalobkyne doručené súdu prostredníctvom emailového podania z neúčasti na pojednávaní zo dňa 08. 05. 2022, pripojeným spisom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Up/763/2019 a vylúčením právneho zástupcu žalovaného.

11. Právny zástupca žalovaného sa na pojednávaní v plnom rozsahu pridržiaval ich písomných, ako aj ústnych tvrdení. Mal zato, že podaná žaloba na obnovu konania je nedôvodná, nakoľko bola podaná oneskorene. Z tohto titulu žiadal súd, aby uznesením predmetnú žalobu na obnovu konania odmietol a zároveň priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. Podľa § 397 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

13. Podľa § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

14. Podľa § 403 ods. 1 a 2, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

15. Podľa § 410 CSP, žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

16. Podľa § 413 ods. 1 CSP, súd uznesením odmietne žalobu na obnovu konania, ak: a) bola podaná oneskorene, b) bola podaná neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná, d) ide o dôvod uvedený v § 129 alebo e) je zjavne nedôvodná.

17. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má slúžiť tomu, aby mohol byť znovu prejednaný, právoplatne skončený spor alebo iná právna vec, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia, alebo dôkazy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie vo veci samej z hľadiska správnosti a úkonosti skutkových zistení a skutkových zámerov, nemôže obstáť.

18. Zákon pre podanie žaloby na obnovu konania je ustanovený subjektívne, má objektívnu lehotu. Subjektívna lehota je 3 mesiace a plynie odo dňa kedy sa ten, kto žalobu podáva, mohol dozvedieť o dôvode obnovy konania alebo odo dňa, kedy ho mohol uplatniť. A objektívna lehota plynie od právoplatnosti rozhodnutia. Subjektívna lehota však môže plynúť len v rámci objektívnej lehoty a musí byť vždy dodržaná, pričom poukázanie skutočností, že bola zachovaná, zaťažuje toho, kto žalobu na obnovu konania podáva. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania zákon nepripúšťa (§ 405 CSP).

19. Súd konštatuje, že žaloba na obnovu konania bola podaná oprávnenou osobou a v trojročnej objektívnej lehote v zmysle § 403 ods. 1 CSP. Čo sa týka zachovania subjektívnej 3 mesačnej lehoty, ktorá začína plynúť od času, kedy sa ten, kto obnovu konania navrhuje, dozvedel o jej dôvodoch, resp. keď mohol dôvod obnovu uplatniť tu spočívalo dôkazné bremeno na samotnej žalobkyni, ktorej povinnosťou bolo nielen tvrdiť, ale i preukázať jej zachovanie ku dňu podania žaloby na povolenie obnovy konania. Začiatok plynutia subjektívnej 3 mesačnej lehoty je totiž daný subjektívnym momentom prvej vedomosti o dôvode obnovy konania. Zo žaloby vyplýva, že žalobkyňa sa mala o dôvode obnovy dozvedieť dňa 12. 08. 2020. Svoje tvrdenia však žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala.

20. Žalobkyňa mala objektívne možnosť dozvedieť sa o dôvodoch obnovy konania skôr. Zákonodarca podľa § 403 ods. 1 CSP vyjadril objektívne slovom "mohol", a preto nie je podstatné kedy sa žalobkyňa skutočne o dôvode obnovy konania dozvedela. Podstatou je skutočnosť kedy sa o dôvodoch obnovy konania mohla dozvedieť. Žalobkyňa sa o tvrdení zákonných nedostatkov spotrebiteľskej zmluvy mohla dozvedieť jednak z platnej právnej úpravy a jednak z množstva verejne dostupných informácií týkajúcich sa spotrebiteľských práva a ich ochrany. Napriek tomu, že žalobkyňa je spotrebiteľ, bolo by neprimeranou ochranou jej práv pokiaľ by bol začiatok plynutia subjektívnej lehoty posunutý na deň, kedy sa v podstate rozhodne žalobkyňa sama.

21. V konaní, ktorého obnovu žalobkyňa navrhuje, bolo rozhodnuté platobným rozkazom sp. zn. 17Up/763/2019 zo dňa 23. 08. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04. 08. 2020. Z listinných dôkazov mal súd za preukázané, že uvedený platobný rozkaz bol žalobkyni (vtedy žalovanej) doručený do elektronickej schránky dňa 13. 09. 2019. Proti tomuto platobnému rozkazu žalobkyňa odpor nepodala.

22. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako aj jeho príloh sa žalobkyňa mohla dozvedieť o dôvode obnovy konania, a to už ich doručením, t. j. 13. 09. 2019. Žalobkyňa doručila súdu prvej inštancie žalobu na obnovu konania súdu až dňa 14. 08. 2020, čo je v síce v trojročnej objektívnej lehote, ale je po uplynutí 3 mesačnej subjektívnej lehoty, ktorá začala plynúť od doručenia platobného rozkazu sp. zn. 17Up/763/2019 a nie ako tvrdí žalobkyňa až 12. 08. 2020, kedy našla platobný rozkaz, resp. bol jej doručený do elektronickej schránky. Dodržanie subjektívnej lehoty na povolenia obnovy konania bola povinná v konaní preukázať žalobkyňa, pričom žiadne listiny v tomto konaní nepredložila.

23. Súd tiež konštatuje, že od doručenia platobného rozkazu plynula lehota na podanie odporu počas, ktorej žalobkyňa (vtedy žalovaná) odpor nepodala. Ak by nebola v tomto smere pasívna, platobný rozkaz mohol byť na základe jej odporu v konaní v dôsledku podaného odporu zrušený. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok nemôže nahradiť nečinnosť pôvodných strán sporu v prípade, pokiaľ opomenú alebo nevyužijú riadne opravné prostriedky proti rozhodnutiu, ktoré nebolo vydané v súlade s ich predstavami. V prejednávanej veci žalobkyňa v pôvodnom konaní nevyužila opravný prostriedok, hoci o jeho aplikácii bola náležitým spôsobom poučená a proti platobnému rozkazu nepodala odpor.

Tým, že nevyužila riadne opravné prostriedky, nie je to možné odstrániť v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku, a to v konaní o obnovu konania a dosiahnuť zmenu pôvodného rozhodnutia. Mimoriadny opravný prostriedok - obnova konania predstavuje len výnimku zo zásady nezmeniteľného právoplatného rozhodnutia a jej uplatnenie a prípustnosť je obmedzená.

24. Na základe zistených skutočností dospel súd k záveru, že žaloba na obnovu konania nie je podaná v subjektívnej lehote. Súd preto žalobu na obnovu konania postupom v zmysle § 413 ods. 1 písm. a) CSP odmietol, nakoľko bola podaná oneskorene. Z uvedených dôvodov už nebolo potrebné skúmať, či je daný dôvod obnovy konania podľa § 397 CSP.

25. Záverom súd poznamenáva, že podanú žalobu na obnovu konania považuje aj za zjavne nedôvodnú, keďže žalobkyňa napáda vecnú správnosť platobného rozkazu, k čomu súd poukazuje na Uznesenie NS SR z 11. 08. 2011, sp. zn. 3Cdo 98/2011 podľa, ktorého obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietané nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania, nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 OSP (pozn. teraz § 397 CSP).

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyňi v celom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 %.

27. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia v zmysle § 262 ods. 2 CSP, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení dvojmo na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.